

ЙОІЛА

розділ:

1

2

3

РОЗДІЛ: 1

Слово Господнє, що було до Йоїла, Петуїлового сина.

² Послухайте це, ви старші, і візьміть до вух, усі мешканці землі: чи бувало таке за днів ваших, або за днів ваших батьків?

³ Оповідайте про це синам вашим, а ваші сини своїм дітям, а їхні сини поколінню наступному.

⁴ Що лишилось по гусені, зжерла те все сарана, що ж залишилося по сарані пожер коник, а решту по конику зжерла черва.

⁵ Пробудіться, п'яниці, і плачте й ридайте за виноградовим соком усі, хто вина напивається, бо віднятий він від уст ваших!

⁶ Бо на Край Мій прийшов люд міцний й незчислений, його зуби як лев'ячі зуби, а паща його як в левиці.

⁷ Виноград Мій зробив він спустошенням, Моє ж фіґове дерево геть поламав, дощенту його оголив та й покинув, гілки його побілили.

⁸ Голоси, як та дівчина, веретою оперезана, за нареченим юнацтва свого.

⁹ Жертва хлібна й жертва лита спинилася в домі Господньому, впали в жалобу священики, слуги Господні.

¹⁰ Опустошене поле, упала в жалобу земля, бо спустошене збіжжя, вино молоде пересохло, зів'яла оливка.

¹¹ Засоромилися рільники, голосили були виноградарі за пшеницю й ячмінь, бо вигинуло жниво поля.

¹² Усох виноград, а фіґа зів'яла, гранатове дерево, й пальма та яблуня, і повсихали всі пільні дерева, бо Він висушив радість від людських синів.

¹³ Опережіться веретою, і ридайте, священики, голосіть, слуги жертівника, входьте, ночуйте в веретах, служителі Бога мого, бо хлібна жертва і жертва та лита затримана буде від дому вашого Бога!

¹⁴ Оголосіть святий піст, скличте збори, позбирайте старших, всіх мешканців землі до дому Господа, вашого Бога, і кличте до Господа.

¹⁵ Горе дневі тому! Бо близький день Господній, і прийде він від Всемогутнього, мов те спустошення!

¹⁶ Чи ж з-перед очей наших не відіймається їжа, з дому нашого Бога веселість та втіха?

¹⁷ Покорчилися зерна під своїми грудями, спорожніли комори, поруйновані клуні, бо висохло збіжжя.

- ¹⁸ Як стогне товар, поголомшені череди, бо немає їм паші, отари спустошені!
- ¹⁹ До тебе я кличу, о Господи, пожер бо огонь пасовища пустині, а жар попалив усі дерева на полі.
- ²⁰ Навіть пільна худоба прагне до Тебе, бо водні джерела посохли, огонь же пожер пасовища пустині!

РОЗДІЛ: 2

- ³ Засурміть на Сіоні в сурму, здійміть крик на святій горі Моїй! Затремтіть, всі мешканці землі, бо прийшов день Господній, бо близько вже він,
- ² день темноти та темряви, день хмари й імлі! Як несеться досвітня зоря по горах, так народ цей великий й міцний. Такого, як він, не бувало відвіку, і по ньому не буде вже більш аж до літ з роду в рід!
- ³ Перед ним пожирає огонь, і палахкотить за ним полум'я! Земля перед ним, як еденський садок, а за ним опустіла пустиня, і рятунку від нього нема!
- ⁴ Його вигляд ніби коні, гарцюють вони, наче ті верхівці!
- ⁵ Як гуркіт військових возів, вони скачуть гірськими верхів'ями, як вереск огнистого полум'я, що солому жере, наче потужний народ, що до бою поставлений.
- ⁶ Народи тремтять перед ним, всі обличчя поблідли.
- ⁷ Як лицарі, мчаться вони, немов вояки вибігають на мур, і кожен своєю дорогою йдуть, і з стежок своїх не позбиваються,
- ⁸ не пхають вони один одного, ходять своєю дорогою битою, а коли на списа упадуть, то не зраняться.
- ⁹ По місті хурчать, по мурі біжать, увіходять в доми, через вікна пролазять, як злодій.
- ¹⁰ Трясється земля перед ним, тремтить небо, сонце та місяць темніють, а зорі загублюють сяйво своє.
- ¹¹ І голос Свій видасть Господь перед військом Своім, бо табір Його величезний, бо міцний виконавець слова Його, бо великий день Господа й вельми страшний, і хто зможе його перенести?
- ¹² Тому то тепер промовляє Господь: Верніться до Мене всім серцем своїм, і постом святим, і плачем та риданням!
- ¹³ І деріть своє серце, а не свою одіж, і наверніться до Господа, вашого Бога, бо ласкавий Він та милосердний, довготерпеливий та многомилостивий, і жалкує за зло!
- ¹⁴ Хто знає, чи Він не повернеться та не пожалує, і по Собі не залишить благословення, жертву хлібну та жертву ту литу для Господа, вашого Бога.
- ¹⁵ Засурміть на Сіоні в сурму, оголосіть святій піст, скличте зібрання!
- ¹⁶ Зберіте народ, оголосіть святі збори, старців згромадьте, позбирайте дітей та грудних немовлят, нехай вийде з кімнати своєї також молодий, молода ж з-під свого накриття!
- ¹⁷ Між притвором та жертівником нехай плачуть священики, слуги Господні, хай молять вони: Змилуйся, Господи, над народом Своім, і не видай на ганьбу спадку Свого, щоб над ним панували погани. Нащо будуть казати між народами: Де їхній Бог?
- ¹⁸ І заздрісним стане Господь за Свій Край, і змилується над народом Своім.
- ¹⁹ І Господь відповів і сказав до народу Свого: Ось Я посилаю вам збіжжя й вино молоде та оливу, і насититесь нею, і більше не дам вас на наругу народам.

- ²⁰ А цього північного ворога віддаю Я від вас, і його в край сухий та спустошений вижену, його перед до східного моря, його ж край до того моря заднього. І вийде злий запах його, і підійметься сморід його, бо він лихо велике чинив.
- ²¹ Не бійся ти, земле, а тішся й радій, бо велике Господь учинив!
- ²² Не бійтеся, ти пільна худобо, бо пустинні пасовиська зазеленіють, бо дерево видасть свій плід, фіговниця та виноград свою силу дадуть.
- ²³ А ви, сіонські сина, радійте та тіштеся Господом, Богом своїм, бо вам їжі Він дасть на спасіння, і найперше зішле вам дощу, дощу раннього й пізнього.
- ²⁴ І токи наповняться збіжжям, чавильні ж кадки будуть переливатись вином молодим та оливою.
- ²⁵ І надолужу Я вам за ті роки, що пожерла була сарана, коник і черва та гусінь, Моє військо велике, що Я посилав проти вас.
- ²⁶ А їсти ви будете їсти й насичуватись, і хвалитимете Ім'я Господа, вашого Бога, що з вами на подив зробив, і посоромлений більше не буде народ Мій навіки!
- ²⁷ І пізнаєте ви, що Я серед Ізраїля, і що Я Господь, Бог ваш, і немає вже іншого, і посоромлений більше не буде народ Мій навіки!
- ²⁸ (3-1) І буде потому, виллю Я Духа Свого на кожне тіло, і пророкуватимуть ваші сина й ваші дочки, а вашим старим будуть снитися сни, юнаки ваші бачити будуть видіння.
- ²⁹ (3-2) І також на рабів та невольниць за тих днів виллю Духа Свого.
- ³⁰ (3-3) І дам Я ознаки на небі й землі, кров та огонь, та стовпи диму.
- ³¹ (3-4) Замініться сонце на темність, а місяць на кров перед приходом Господнього дня, великого та страшного!
- ³² (3-5) І станеться, кожен, хто кликати буде Господнє Ім'я, той спасеться, бо на Сіонській горі та в Єрусалимі буде спасіння, як Господь говорив, та для тих позоставших, що Господь їх покличе.

РОЗДІЛ: 3

(4-1)

Бо ось тими днями та часу того, коли долю Юді та Єрусалиму верну,

- ² (4-2) то зберу всі народи, звезу їх у долину Йосафатову, і там буду судитися з ними за народ Мій й спадщину Мою, за Ізраїля, що його розпорошили поміж народами, а Мій Край поділили.
- ³ (4-3) І за народ Мій вони кидали жереба, і юнака за блудницю давали, а дівчину за вино продавали, і пили.
- ⁴ (4-4) І що вам до Мене, Тире й Сидоне, та всі филистимські довкілля? Чи свій чин на Мені надолужите? Може хочете щось учинити Мені, то легко та скоро зверну Я ваш чин вам на голову,
- ⁵ (4-5) що срібло Моє й Моє золото позабирали, а коштовні клейноди Мої в свої храми повносили...
- ⁶ (4-6) А синів Юди та Єрусалиму ви грецьким синам продали, щоб їх віддалити від їхніх границь...
- ⁷ (4-7) Ось Я їх позбуджую з місця того, куди їх продали, ваш чин поверну вам на голову!
- ⁸ (4-8) І попродаю ваших синів та ваших дочок в руку Юдських синів, а вони

віддадуть їх шев'янам, до люду далекого, бо Господь так сказав.

⁹ (4-9) Кличте про це між народами, оголосіте святую війну, збудіте лицарство, хай сходяться, нехай підіймаються всі вояки.

¹⁰ (4-10) Перекуйте свої лемеші на мечі, а ваші серпи на списи, хай навіть безсилий говорить: Я лицар!

¹¹ (4-11) Поспішіть і прийдіть, всі народи з довкілля, й зберіться, туди, Господи, спустиш лицарство Своє.

¹² (4-12) Нехай збудяться й зійдуть народи в долину Йосафатову, бо сяду Я там, щоб судити всі народи з довкілля.

¹³ (4-13) Пошліть на роботу серпа, бо жниво дозріло, приходьте, зійдіть, бо чавило наповнене, кадки переливаються, бо зло їхнє розмножилось!

¹⁴ (4-14) Натовпи, натовпи у вирішальній долині, бо близький день Господній у вирішальній долині.

¹⁵ (4-15) Сонце та місяць стемніють, а зорі загублять свій блиск,

¹⁶ (4-16) і Господь загримить із Сіону, та з Єрусалиму Свій голос подасть, і небо й земля затремтять, та Господь охорона Своему народові, і твердиня синам Ізраїлевим!

¹⁷ (4-17) І пізнаєте ви, що Я Господь, Бог ваш, Який пробуває в Сіоні, на святій Своїй горі. І станеться Єрусалим за святиню, і чужі вже не будуть ходити по ньому.

¹⁸ (4-18) І станеться в день той, гори будуть кропити виноградовий сік, а підгірки стоятимуть у молоці, і всі Юдські потоки водою заб'ють, а з дому Господнього вийде джерело, і напоїть долину Шіттім.

¹⁹ (4-19) Єгипет спустошенням стане, і пустинею голою стане Едом за насильство синам Юди, за те, що лили кров невинну у їхньому Краї.

²⁰ (4-20) А Юдея жити буде повіки, і Єрусалим з роду в рід,

²¹ (4-21) і помщу за їхню кров, що за неї Я ще не помстив, і буде Господь пробувати на Сіоні!

For other languages please go to www.wordproject.org